

Bruxelles, den 25. november 2016
(OR. en)

14874/16

**Interinstitutionel sag:
2016/0030 (COD)**

**ENER 404
CODEC 1743**

NOTE

---

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	Rådet
Komm. dok. nr.:	6225/16 ENER 29 CODEC 174 IA 6 + ADD 1 + ADD 2 + ADD 3
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010 – Orienterende debat

---

Efter Corepers godkendelse følger til delegationerne i bilaget et diskussionsoplæg vedrørende forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010, som formandskabet har udarbejdet til støtte for den orienterende debat og for at udstikke retningslinjer med et sæt valgmuligheder, som ministrene skal drøfte på samlingen i Rådet for Transport, Telekommunikation og Energi den 5. december 2016.

Bemærk venligst, at denne tekst er identisk med teksten i dokument 14226/16, der blev forelagt Coreper den 25. november 2016.

Der mindes om, at delegationerne opfordres til at fremsende deres bidrag til den orienterende debat skriftligt, således at ministrene kan fokusere på de vigtigste budskaber.

Naturgasforsyningssikkerhed**Diskussionsoplæg til TTE-Rådet (energi)**

Europa-Kommissionen forelagde den 16. februar 2016 i sin "vinterpakke" et lovgivningsforslag til **Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til opretholdelse af naturgasforsyningssikkerheden og ophævelse af forordning (EU) nr. 994/2010.**

Styrkelse af EU's evne til at kompensere for virkningerne af en mulig afbrydelse af gasforsyningen er centralt for EU's energipolitik og er et hovedmål for EU's energiunion, som i sin første dimension, "Energisikkerhed, solidaritet og tillid", har bebudet en revision af EU's forordning (EU) nr. 994/2010 om naturgasforsyningssikkerhed som et konkret tiltag.

Kommissionens konsekvensanalyse af den nye forordning fremhæver, at EU's beredskab og kapacitet til at reagere effektivt på en gasforsyningskrise vil være begrænset, hvis der ikke træffes yderligere foranstaltninger.

Det slovakiske formandskab har afholdt flere drøftelser i Energigruppen om udkastet til forslag, herunder centrale spørgsmål og en detaljeret gennemgang af artiklerne, og har foreslået fire ændringer af teksten (dok. 9739/4/16 REV 4). Det lykkedes desværre ikke at nå frem til et endeligt kompromis.

På energiministersamlingen agter formandskabet at afholde en orienterende debat med henblik på at fastlægge en fælles forståelse af de vigtigste principper for det endelige kompromis, navnlig vedrørende regionalt samarbejde, solidaritet og udveksling af oplysninger om kommercielle gaskontrakter.

Regionalt samarbejde (artikel 3 og bilag I)

Formålet med forslaget er at etablere en omkostningseffektiv og velfungerende regional ramme på EU-plan, som vil øge forsyningssikkerheden i hele EU. Øget regionalt samarbejde og koordination er et vigtigt redskab til at opbygge mere solidaritet og tillid mellem medlemsstaterne og til at råde bod på manglerne i rent nationale tilgange, hvilket er bekræftet af resultaterne af de stresstest, der blev foretaget i 2014.

I. Rådet

Drøftelserne i Rådet har fremhævet to mulige hovedtilgange til regionalt samarbejde; ingen af dem har fået tilstrækkelig støtte.

1. **Samarbejde på grundlag af kerneregioner.** Artikel 3 vil fastlægge kriterier for oprettelse af regioner og vil give medlemsstaterne mulighed for at tilslutte sig mere end én region, mens bilag I vil indeholde en liste over de foruddefinerede kerneregioner. De medlemsstater, der støtter denne tilgang, har fremhævet, at de vigtigste fordele ved sådan en omfattende struktur er dens fleksibilitet, sikkerhed og forudsigelighed. En række delegationer mener imidlertid, at denne form for samarbejde er for præskriptiv og mindre effektiv med hensyn til at forbedre forsyningssikkerheden og vil foretrække en risikobaseret tilgang.
2. **Samarbejde i de fastlagte regioner på grundlag af risici.** Fordelene ved denne form for samarbejde er dens fokuserede risikobaserede tilgang. Kommissionen vil oprette grupper af medlemsstater. Disse grupper vil samarbejde om større grænseoverskridende risici på grundlag af identificering af sådanne risici foretaget af medlemsstaterne selv og ud fra ENTSO-G's arbejde. Medlemsstaterne i hver gruppe vil udarbejde en fælles risikovurdering og vurdere, om der er behov og mulighed for yderligere at udvikle fælles foranstaltninger gennem obligatorisk udveksling af oplysninger i forbindelse med udarbejdelsen af nødplaner og forebyggende handlingsplaner.

Nogle medlemsstater har fremhævet fordelene ved en sådan tilgang: For hver større grænseoverskridende risiko vil alle de medlemsstater, der er nødt til at samarbejde om denne risiko, være samlet i en gruppe, og konceptet med en "nødforsyningskorridor", som Parlamentet har foreslået, vil blive taget med. En række delegationer fremhævede imidlertid usikkerhed med hensyn til, hvordan den endelige sammensætning af regionerne vil blive fastlagt og tilrettelagt, især med risici, der vil berøre et betydeligt antal medlemsstater, f.eks. afbrydelse af gasforsyningen fra store leverandører.

Regionalt samarbejde blev også drøftet i forbindelse med udarbejdelsen af de forebyggende handlingsplaner og nødplanerne. I teksten fra formandskabet foreslås det at genindføre nationale forebyggende handlingsplaner og nødplaner med regionale kapitler. Disse regionale kapitler vil blive vedtaget af alle medlemsstaterne i en bestemt region. En række medlemsstater har dog understreget, at fokus for et styrket regionalt samarbejde bør være risikoanalyse og ikke fælles udarbejdelse af planer. De foretrækker i stedet obligatorisk udveksling af oplysninger om planlagte foranstaltninger, der senere vil blive truffet på nationalt plan.

Konceptet med regionalt samarbejde blev også grundigt drøftet på mødet i Coreper den 9. november. Under drøftelsen fik ingen af ovennævnte tilgange tilstrækkelig støtte til fuldt ud at kunne afspejles i udkastet til forslag. Der vil derfor skulle findes en kompromisløsning, som kombinerer hovedelementerne i de to tilgange – behovet for forudsigelighed og behovet for at tage hensyn til de forskellige risici, som medlemsstaterne står over for.

II. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet støttede den regionale tilgang i Kommissionens forslag og supplerede den med et yderligere element, nemlig nødforsyningskorridorer på grundlag af en EU-dækkende simulering af forsynings- og afbrydelsesscenarier, der udarbejdes af ENTSO-G. Nødforsyningskorridorerne bør forbedre samarbejdet mellem regionerne, tilvejebringe kvalitative og kvantitative oplysninger og øge den operationelle effektivitet i en nødsituation. Europa-Parlamentet anså nødforsyningskorridorer som et supplement til Kommissionens regionale tilgang.

III. De næste skridt

I betragtning af ovenstående foreslår formandskabet to valgmuligheder, som indeholder elementer fra tilgang 1 og 2 beskrevet ovenfor. Formandskabet anmoder ministrene om at give udtryk for deres synspunkter og vælge den af nedenstående muligheder, som de foretrækker med henblik på det videre forløb:

A. Regionalt samarbejde på grundlag af kerneregioner med udveksling af oplysninger og koordinering af foranstaltninger mellem medlemsstaterne.

Det regionale samarbejde vil bygge på kerneregioner som defineret i bilag I til formandskabets kompromisforslag og blive suppleret af nødforsyningskorridorer, som ENTSO-G vil fastlægge efter den EU-dækkende simulering af forsynings- og afbrydelsesscenerier. Foranstaltningerne i de nationale nødplaner og forebyggende handlingsplaner, som også indeholder regionale kapitler, vil blive koordineret i hver region, og medlemsstater i naboregioner vil også blive hørt herom, hvis det er relevant. Medlemsstaterne langs nødforsyningskorridorerne vil udveksle oplysninger og høre medlemmerne af regionen under processen med at udarbejde nationale nødplaner og forebyggende handlingsplaner og i nødsituationer. Hver medlemsstat vil kunne tilslutte sig mere end én region, forudsat at de øvrige medlemsstater indvilliger heri.

B. Regionalt samarbejde på grundlag af risikobaserede grupper og enighed mellem de berørte medlemsstater om foranstaltninger til at håndtere specifikke risici.

Det regionale samarbejde vil bygge på risikobaserede grupper af medlemsstater, som fastlægges ud fra de største risici for EU's gasforsyningsikkerhed, navnlig: gasforsyning fra Rusland, Nordsøen, LNG, Nordafrika og indenlandsk produktion og anført i forordningen. Det bør sikres, at sådanne grupper er fuldt operationelle. Sådanne grupper kan ajourføres under hensyntagen til resultatet af ENTSO-G's analyse. ENTSO-G vil foretage en simulering af afbrydelsesscenerier og levere kvalitative og især kvantitative data om virkninger og mulige løsninger, herunder nødforsyningskorridorer i stil med den eksisterende infrastruktur.

På dette grundlag vil medlemsstaterne foretage nationale risikovurderinger samt fælles risikovurderinger med andre medlemsstater for hver kilde til relevant risiko. På grundlag af de relevante risikovurderinger vil hver medlemsstat udarbejde en national forebyggende handlingsplan og en national nødplan. Begge planer vil indeholde foranstaltninger til at håndtere de risici, der er identificeret i risikovurderingerne og de regionale kapitler, med mulige grænseoverskridende foranstaltninger, som skal aftales med de andre relevante medlemsstater, om nødvendigt også under hensyntagen til resultaterne af en cost-benefit-analyse. Medlemsstaterne vil udveksle oplysninger og høre medlemmerne af deres forskellige grupper under processen med at udarbejde nødplaner og forebyggende handlingsplaner og i nødsituationer.

Udveksling af oplysninger om kommercielle gaskontrakter (artikel 13)

Under drøftelserne i Energigruppen har delegationerne klart understreget behovet for at drøfte, hvor mange oplysninger der skal gives. Naturgasvirksomheder underretter de kompetente myndigheder og Kommissionen om alle deres gasforsyningskontrakter i tilfælde, hvor disse kontrakter er indgået mellem samme leverandør og samme køber, og kontraktens varighed overstiger et år og mere end 40 % af det årlige gasforbrug i den pågældende medlemsstat.

I. Rådet

En række medlemsstater har opfordret til en strengere bestemmelse, som vil kræve forelæggelse af oplysninger om alle langsigtede gaskontrakter, dog kun for den kompetente myndighed og/eller den nationale regulerende myndighed. Kontrakterne bør vurderes af den kompetente myndighed og/eller den nationale regulerende myndighed, navnlig hvad angår deres indvirkning på gasforsynings sikkerheden i medlemsstaterne og regionen samt deres overensstemmelse med EU-retten. I tilfælde, hvor den kompetente myndighed er i tvivl om, hvorvidt en kontrakt er i overensstemmelse med forsynings sikkerheden eller bringer gasforsynings sikkerheden i en medlemsstat, en region eller i hele Unionen i fare, vil den forelægge kontrakten for Kommissionen med henblik på nærmere vurdering. Nogle medlemsstater mener, at forelæggelse af sådanne oplysninger ikke er proportionalt og ligger uden for anvendelsesområdet for denne forordning.

II. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet anerkendte betydningen af passende udveksling af oplysninger med henblik på risikovurdering og forebyggelse og afbødning af kriser. Parlamentet gav sin tilslutning til Kommissionens forslag og medtog også nogle mere ambitiøse forslag. Det understregede, at relevante kontrakter automatisk bør skulle meddeles til Kommissionen og den kompetente myndighed efter indgåelse eller ændring, samt at den kompetente myndighed og Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde bør have beføjelse til at kunne kræve, at den pågældende naturgasvirksomhed forelægger kontrakten med henblik på vurdering af dens indvirkning på forsyningssikkerheden.

III. De næste skridt

I betragtning af ovenstående anmoder formandskabet ministrene om at give udtryk for deres synspunkter og vælge den af nedenstående muligheder, som de foretrækker med henblik på det videre forløb:

- A.** Langsigtede gaskontrakter, som omhandler mindst 40 % af det årlige naturgasforbrug i den berørte medlemsstat, vil blive meddelt til den kompetente myndighed. Kontrakterne vil blive vurderet af den kompetente myndighed, navnlig hvad angår deres indvirkning på gasforsyningssikkerheden i den pågældende medlemsstat og region. Den kompetente myndighed og Kommissionen vil også kunne anmode om yderligere oplysninger, undtagen prisoplysninger, om vigtige gasforsyningskontrakter, der er relevante for forsyningssikkerheden, selv om de ikke opfylder 40 %-kriteriet.
- B.** Alle langsigtede gaskontrakter/langsigtede gaskontrakter, som omhandler mere end [betydeligt mindre end 40] % af det årlige naturgasforbrug i den berørte medlemsstat, vil blive meddelt til den kompetente myndighed. Disse kontrakter vil blive vurderet af den kompetente myndighed, navnlig hvad angår deres indvirkning på gasforsyningssikkerheden i den pågældende medlemsstat og region. Den kompetente myndighed vil sende Kommissionen resultatet af sin vurdering. Kommissionen og andre medlemsstater vil ikke have ret til at anmode om meddelelse af en kontrakt.

Solidaritet (artikel 12)

I. Rådet

Det generelle princip om solidaritet blev støttet med overvældende flertal i gruppen og Coreper. Der er almindelig enighed om, at solidaritet bør medføre kompensation. En medlemsstat, der anmoder om solidaritet, vil skulle dække de omkostninger, der er afholdt af de medlemsstater, som udviser solidaritet. Nogle medlemsstater understregede, at denne bestemmelse bør være fuldt operationel og yderligere præciseres, navnlig for så vidt angår kompensation. Solidaritet vil kunne begrænses eller suspenderes på grundlag af en gensidig aftale mellem medlemsstater.

Nogle medlemsstater påpegede, at muligheden for at begrænse eller suspendere solidaritet er i modstrid med selve princippet; andre medlemsstater hilste denne fleksibilitet velkommen. Nogle medlemsstater anførte også, at solidaritet bliver nødt til at skulle anvendes på medlemsstater, der er indirekte forbundet (via et tredjeland).

II. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentet hilste indførelsen af solidaritetsbestemmelsen som et retligt bindende princip i sidste instans velkommen. Solidaritet bør ikke betragtes som et alternativ til de markedsbaserede forebyggende foranstaltninger, der er til rådighed på EU's indre gasmarked, og solidaritet bør heller ikke erstatte et lands egne bestræbelser på at forbedre sin modstandsdygtighed over for forsyningsafbrydelser ved at diversificere sine leverandører, forsyningsveje og energikilder og ved at øge sin energieffektivitet.

III. De næste skridt

I betragtning af ovenstående overvejelser anmoder formandskabet ministrene om at give udtryk for deres synspunkter og vælge den af nedenstående muligheder, som de foretrækker med henblik på det videre forløb:

- A.** Solidaritet sammen med en kompensationsmekanisme fastlægges nærmere og harmoniseres fuldt ud i hele EU i forordningsteksten.
- B.** Solidaritet sammen med generelle principper for kompensation fastlægges i forordningsteksten, samtidig med at medlemsstaterne får mulighed for at tage hensyn til deres særlige nationale situation og mulige forskellige tilgange til at beregne kompensation. For at støtte medlemsstaterne med oplysninger om god praksis og relevante muligheder vil Kommissionen udarbejde retningslinjer i tæt samarbejde med medlemsstaterne og relevante interessenter, der er repræsenteret i Gaskoordinationsgruppen.